

Cultura Poporului

GAZETA SOCIETĂȚII „CULTURA POPORULUI“

PRIM REDACTOR:

VINTILA N. PETALA

ABONAMENTE ANUALE:

pentru cititori 30 Lei
 „ autorități 60 Lei
 „ întreprinderi financiare 100 Lei

PRIM REDACTOR:

VASILE D. CHIRU

Redacția: Str. Dorobanților 11

SECRETAR DE REDACȚIE: **VLADIMIR NICĂRĂ**

Administrația: Piața Cuza Vodă 16

Nu vă părăsiți țara

Una dintre cele mai dure-roase știri dela sate este aceea că mulți Români din Ardeal au început să plece în America și că, în ultimul timp, cererile de pașapoarte au fost așa de numeroase, încât guvernul a trebuit să se grăbească a cerceta pricinile și a împiedeca urmările acestui fapt menit a folosi cum nu se poate mai bine dușmanilor neamului nostru.

Intr'adevăr, nimic nu poate sluji mai bine dușmanilor noștri din cuprinsul țării, și în deosebi Ungurilor, decât micșorarea numărului locuitorilor Români. după cum nimic nu poate dauna mai mult intereselor noastre naționale superioare decât tocmai această micșorare. Căci, în trecutul de grea robie, ca și acum în începutul libertății, dreptatea cauzei noastre, în afară de drepturile istorice și de sânge, este sprijinită de numărul nostru pe acest pământ.

Aceasta au înțeles-o Ungurii, când prin barbara lor stăpânire, pe deoparte, au silit prin cele mai neomenoase, persecuții, pe Români cei mai slabi ca să-și îndrepte ochii către alte țări, iar pe de alta, prin agenți plătiți și prin înlesniri de drum, i-a îndemnat ca să-și părăsească ogorul strămoșesc. Puterea de viață a neamului nostru însă nu ni-a părăsit nici în ființa acelor fii cari s'au dus departe după un trai omenesc, și astfel, o parte din ei s'au întors cu profitul muncii lor tot ca Români, și încă luminați și înstăriți. Dar, nu s'au întors cu toții și foarte mulți au întemeiat colonii puternice care atrag și pe alții tot mai mult, chiar și acum, când desrobirea mult dorită ni-a fost dat ca s'o trăim.

Ori, acum, în clipa aceasta, când dela o cât mai românească și spornică muncă a-târână întărirea și desăvârșirea triumfului dreptății noastre, datorită tuturor Românilor, și mai ales a acelor cari au învățat din mijlocul lumii mai civili-

zate, a munci mai cu folos, este de-a nu mai întârzia o clipă ca să se întoarcă în țară pentru a-și răscumpara prin contribuția lor de-acum, greșala de-a fi fost dintre cei slabi, cari n'au putut rămâne până la sfârșit tovarăși buni de suferința fraților și părinților lor.

Aceasta se cuvine acum din partea acelor cari și-au părăsit vatra strămoșească, iar datorită tuturor acelor ce au rămas pe acest pământ sfințit de lacrimi și de sânge este de-a nu se gândi o clipă de-a urma tocmai acum exemplul celor cari i-au părăsit.

Tot ce li-se șoptește la ureche și tot îndemnul ce li se face de-a pleca, să știe bine cu toții, nu-i decât șueurul ademenitor al șarpelui veninos care-și pândește prada.

Nu în America îndepărtată, unde acum se trăește mai greu ca la noi, ci nicăiri nu poate fi mai bine pentru Români

decât în România liberă și întregită.

Nicăiri în lume nu s'a luat pământul de cătră Stat dela cei cari aveau prea mult ca să se dea acelor cari nu aveau deloc, cum s'a făcut la noi; și nicăiri nu sunt mai multe bogății ale pământului, care așteaptă a fi folosite prin muncă, ca în binecuvântata noastră țară.

Gândiți-vă toți cei slabi, care v'ați plecat urechea ademenirilor vrăjmașe și voiți a vă părăsi căminul, vii și morții, că în locul vostru vor trăi pe acest pământ străinii, cari, tot mai mult, vor înăbuși pe acei ce i-ați părăsit.

Gândiți-vă cu toții, cei ce voiți a vă lepăda de țară, că faceți aceasta tocmai în clipa când lupta cea mai grea, aceea a muncii și întărirea Românilor, e mai aprigă.

Români, nu vă părăsiți țara!

Emil Vasiliu

Mihail Cogălniceanu

În istoria politică și socială a țării noastre va străluci de-apuri, de-alungul tuturor veacurilor, numele lui Mihail Cogălniceanu.

Luminat în școlile apusului, civilizată și încălzit de largi sentimente umanitare, a lucrat cu o uriașă putere de muncă pentru a pune temelie piatra unghiulară pe care să se ridice măreaș edificul nostru național. Numele lui Cogălniceanu, legat puternic de toate faptele mari a unei principatelor și ale marilor reforme sociale și politice, care au venit în urmă, va fi neuitat, și nimeni nu va putea deschide istoria fără a fi uimit de înălțimea calităților lui, de cinstea ireproșabilă, de dragostea de țară și popor și mai presus de toate, de curajul cu care a înfăptuit reforme nevisate, într'un timp când clasa boerilor erau atotputernici.

După cum pentru țărani, numele lui Cogălniceanu și Cuza vor fi totdeauna rostite cu iubire și venerație, tolasemeni pentru politicienii cari pun mai jos interesele țării decât ale lor partimi și dorințe, numele și întreaga activitate a lui „Conu Miha-

lache“ vor fi o eternă amintare, iar pentru oamenii doritori de bine și propovăduitori de adevăr, o pildă vrednică de urmat.

Literat de valoare, mare istoric, om politic modern și cinstit, uriaș orator, Mihail Cogălniceanu a desfășurat o activitate uimitoare fiind întreaga sa viață pildă de muncă și de cinste.

Eternizat în bronzul așezat înaintea Universității din Iași, „Conu Mihalache“ cu gestul larg întinde o hârtie depărțând-o la distanța presbiteriei sale și parcă e gata să rostască unul din acele zguitoare discursuri care, pe vremuri, au fost fala parlamentului român.

Când treci pe lângă statuia lui Mihail Cogălniceanu și știi măreția lui activitate politică și socială, îți vine să scoți cu respect palaria și să-l rogi să se scoboare de pe soclul unde stă înțepenit, pentru a împraștia sentimentele sale înalte și curate între epigoni, dintre care mulți nu sunt astăzi vrednici nici de a-i rosti numele.

Valdemar.

Reforma agrară și conducătorii minorităților din Ardeal

Reforma agrară a fost înfăptuită. Recunoștința față de țaranul nostru care în toate timpurile și în toate ocaziile, și-a îndeplinit cu sfințenie toate datorile lui față de pământul țării, a ajuns prin această reformă să nu mai fie o vorbă goală sau o simplă promisiune ci fapt, în toată puterea cuvântului. Astăzi pământul țării e al aceluia care îl muncește,

Această reformă agrară, după cum o știe toată lumea n'a fost înfăptuită în urma unor presiuni din afară sau în urma unor amenințări din lăuntru țării, ci la a izvorit din conștiința cinstită și curată a conducătorilor acestei țări în frunte cu M. S. Regele, care au simțit în sufletele lor nevoia că credința, vitejia, hărnicia și răbdarea țaranului nostru trebuie să merite o soartă mai bună și viitorul țării așa cere, chiar dacă prin această răsplătă dată țaranului român, și-ar călca în picioare propriile lor interese gestul așa de frumos și de nobil al M. Sale Regelui care cel dintâi dintre regii și împărații lumii și cel dintâi în țara românească și-a împărțit moșiile țaranilor a fost înțeles fără de nici o ezitare de către toți marii proprietari de pământuri din țară. Prin jertfe sincere și pornite din inimă curată a marilor noștri proprietari, prin jertfe propriilor lor interese s'a ajuns ca astăzi țaranul român să aibă pământ s'a ajuns ca reforma agrară să fie înfăptuită. Și atunci cu toată modestie românului nu putem spune oare lumii întregi, că suntem cea mai democratică țară din lume? Nu putem spune acestea acelor care în toate ocaziile și prin orice mijloace caută să infiltreze în sufletele muncitorilor și țaranilor noștri, ură contra conducătorilor țării spunându-le că în țara românească nedreptatea și necinstea e stăpână? De sigur că da.

Cu toate acestea conducătorii minorităților din Ardeal care nu sunt alții decât mari

proprietari de pământuri — aristocrația — „domni“ de altă naționalitate de la noi și care în urma hotărârei conducătorilor noștri de a se împărți pământurile țaranilor vor fi cum e natural și ei forțați să-și sacrifice o parte din interesele lor personale, caută prin fel de fel de mijloace să împiedice aplicarea reformei agrare.

Acești conducători politici ai minorităților, organizați în fel de fel de partide și uniuni pe care statul nostru în excesul lui, de nobleță și de toleranță li-a recunoscut și le-a dat dreptul să funcționeze libere, în loc să fie recunosători statului nostru care în împărțirea pământului n'a făcut nici cea mai mică deosebire între naționalități sau confesiuni, ci caută să convingă pe țărani că cu reforma agrară s'au nedreptățit naționalitățile, că chiar dacă li-s'a dat pământ țaranilor de altă naționalitate acest pământ e sterp și prin urmare fără nici un folos.

Pe de altă parte conducătorii politici cari după cum spuneam mai sus nu sunt alții decât proprietarii marilor moșii din Ardeal, au înaintat guvernului diferite memorii arătând prin afirmații inventate, că țaranii din Ardeal sunt foarte nemulțumiți de felul cum se face împărțirea și că prin urmare ea trebuie suspendată sau cel puțin modificată.

Pe de altă parte aceiași conducători ai minorităților caută să convingă lumea prin presa lor că situația economică a Ardealului e periclitată prin reforma agrară.

În fine, într'un cuvânt reforma agrară nu e deloc simpatcă aristocrației minorităților din Ardeal și caută să o împiedice. Explicația acestui fapt e cât se poate de simplă și de la mîntea omului. Prin exproprierea hotărâtă de guvernele noastre (de domni noștri) au fost sau vor fi expropriate și moșiile marilor proprietari de altă națio-

Cuvântul nostru

calitate care până acum au fost toată viața și neam de neamul lor deprinși să iele și niciodată n'au știut să dea nici chiar atunci când sfânta dreptate o cerea. Pe de altă parte, fără de nici o răutate trebuie s'o spunem, că legăturile dintre boer și țaran la toate naționalitățile din Ardeal sunt departe de a fi asemănătoare cu relațiile care există între aceste clase sociale la noi.

Și atunci așa fiind conducătorii politici ai minorităților dela noi caută să împiedice reforma agrară prin ori și ce mijloace ca astfel să poată avea și în România mare o slugă timidă și necăjită căreia să-i poată porunci — țaranul fără pământ.

Și acum ne adresăm vouă țărani români, vouă cititori ai gazetei noastre și vă rugăm să spuneți tovarășilor voștri de altă naționalitate, că în România mare cinstea și dreptatea a învins și va învinge totdeauna și că dacă „domnii” lor luptă prin toate mijloacele să păstreze situația de iobag a țaranului cum era înainte de România-mare, „domnii” noștri vor și să învingă toate greutățile ce ei le fac pentru a împiedeca aplicarea reformei agrare și să deie cezarului ce e al cezarului și țaranului ce e al țaranului.

„Cultura Poporului”

Intrebări

Activitatea extra școlară a învățătorilor, ale cărei roade s'au văzut cu prisosință concretizate în bănci populare, cooperative de consum și desfacere de produse, obștii de arendare a moșilor, suferă azi vre-o stânjenire în mersul ei progresiv?

Cum s'ar putea lucra mai cu folos pentru întărirea credinței, dar totodată pentru alungarea obiceiurilor sălbatice și pe creștinești de care e copleșit țaranul român?

Care activitate extra bisericască ar fi mai folositoare, cea materială sau cea spirituală?

Cum s'ar putea combate efectiv descântecile și celitul în caz de boală, pricini care produc o cumplită mortalitate între copii?

Aceste întrebări vor rămânea întrei numere consecutive, așteptând răspuns dela preoți și învățători, priniind chiar și discuțiuni și contradicțiuni, „Cultura Poporului” e gata a publica răspunsurile primite, în ordinea lor Cronologică, rămânând să și spană la urmă cuvântul său.

Redactor.

Ziarul Vostru vă apără noul decalgon al abonaților cât de înuți.

Ultima putere

Printr'un îndârjit dor de viață și o complectă negare a caracteristicilor semne ce-i arată că moartea e la doi pași, tuberculosul speră până în ultima clipă a vieții, că în cel mai scurt timp, — mâine poate, — va scăpa de boală și va merge cu pași repezi spre însănătoșire. Și acel mult dorit mâine îl leagăna cu dulci iluzii și-l face să speră că puterea care îl părăsește clipă cu clipă, îi va reveni când va. El nu vede că oamenii îl înconjură, nu vede că-l privesc cu durere, că se depărtează de el cu groază! nu vede, sau mai bine zis nu crede că își leapădă plămânii în fracții zilnice și se cramponează cu desperare de viața ce-l părăsește.

Și, fenomen caracteristic și în deobște cunoscut, e că tocmai în preziua, sau chiar în ziua morții, tuberculosul se simte, mai bine ca totdeauna, spune tuturor că e aproape sănătos, nu mai are dureri. Respirația îi este scurtă și foarte anevoioasă, totuși tuberculosul sub impulsul dorului de viață, vrea să părăsească patul. Cu mâni tremurătoare, diafane, galbene, transpirate și reci, — așa cum le plac poezilor decadenti — își face tualetă, se îmbracă cu sforțări enorme, se sprijină de noobile și de tot ce întâlnește în drumul lui șovăitor, și pe când spune tuturor că în cel mai scurt timp se va face bine, ultima fărâmitură de plămân este aruncată afară odată cu 'n val de sânge și tuberculosul moare.

Iluzia vieții a zburat.

Incerările desperate ale conducătorilor Unguri de la Budapesta, de a arunca peste hotare și mai cu seamă în țara noastră, fie microbil turbăciunii revoluționare, fie acel noian de spioni, cari prin urâta lor activitate încearcă să cu-leaga informații pe care să le exploateze necinstit și fals sau să îndârjească spiritele unguirilor cetățeni români, se cramponează de viață.

Și după cum este legitim dorul de viață al tuberculosului tot așa de legitimă este și dorința poporului ungar de ași întării și apăra țara, dar, fără îndoială, tot așa de legitime și măsurile de apărare pe care noi le luăm. Și dacă efortul tuberculosului este dureros de zădarnic, tot atât de zădarnic este și efortul conducătorilor unguiri de la Buda-Pesta de a întârzia consolidarea noastră internă prin activitatea infectă a spionilor trimiși peste hotare.

Spionii unguiri cad rând pe

rând în capcana poliției de siguranță, încercările de complot sunt rând pe rând descoperite și culpabile aduși la Casa justiției. Prin urmare activitatea lor este descoperită și sfârmată. Evident, că în contra acestor respingătoare specii de spioni legea va cădea cu toată greutatea ei. Partea dureroasă pentru noi e altă. Spionii, în drumul lor ascuns și veninos vin în contact cu unguiri cetățeni români, cari, nu pot ucide în ei simțământul de naționalitate și în virtutea acestui sentiment îi tolerează, îi ascund, le dau ajutor. Acești unguiri cetățeni români, compromisi prin atingerea cu spionii sunt aduși și ei în fața judecătorilor și fără îndoială că vor fi greu condamnați; și aceasta dureroasă operație se face, și trebuie să se facă, în virtutea dreptului de apărare a supremelor interese ale țării și tuturor cetățenilor ei.

Acest prost serviciu pe care conducătorii unguiri de la Buda-Pesta îl fac unguirilor cetățeni români, de a-i încerca și implica în comploturi oculte și afaceri murdare, va lua fără îndoială sfârșit. Justiția ne și spune cuvântul, cuvânt cu multă greutate, și efectul hotărârii va fi dureros, nu atât pentru spionii cari trebuie distruși, dar pentru unguiri cetățeni români, cu care am dori cele mai bune legături.

Iar repetatul și apăsatul cuvânt al justiției va ajunge să ridice odată pentru totdeauna iluzia de viața a tuberculosului care încearcă să meargă dârz, de și moarte e la doi pași de el.

Vladimir Nicoară.

Educația țărănimei

Puterea morală a unui popor isvorește în bună parte din gradul de educație a țărănimei. Statul în care țărănimea n'are pregătirea morală prin școală nu poate să desvolte toate sursele energiilor naționale ale poporului său. Din lipsa de știință de carte — rezultă nepăsarea individuală față de acele probleme sociale, de care depinde puterea economică, politică și culturală a unui popor și stat. — Știința de carte este stimulul îndrumativ care pregătește spiritul de acțiune și de creațiunea fiecărui individ. — Din sânul științei pornește acea voință creatoare care pe noi toți ne inspiră la muncă pe diferitele trenuri de activitate omenească. Educația școlară ne deschide gusful pentru „frumos” și „bun”, ne crește simțul dreptății, umanității și legalității, ne înviaie energiile. Școala ne dă îndrumările și pre-

gătirea pentru viața socială — care azi este lupta grea de existență. Fără educație școlară, omului îi lipsește puterea morală de rezistență în lupta vieții.

Și fiindcă plusul de procent din populația fiecărui stat formează țărănimea, buna starea acestuia și nivelul său cultural depinde de gradul educației păturei țărănești. Fiind țărănimea chezașia statului — educarea ei bună este prima condițiune a existenței poporului ca independent și liber. Analizând situația țărănimei noastre constatăm că trebuie făcut încă multe pentru a ridica țaranul nostru la nivelul celui francez sau german. — Motivele rămănerii în urmă a educației școlare a țaranului nostru — le găsim în dezvoltarea istorică a poporului nostru — care prin secolii stăpânit de popoare străine — n'avea puterea de acțiune proprie. Asurpitorilor străini iarăși nu le convenia de a trezi conștiința neamului nostru. Abia după Unirea principatelor porni avântul cultural în Regatul vecin — și abea dela Unirea tuturor Românilor în 1918 încoace începe dezvoltarea culturale liberă și pentru Români de sub fostele stăpâniri străine. — Azi în fine am ajuns cu toții să ne desfășurăm calitățile fără nici o piedică. Dacă țărănimea românească a rămas în urmă în ce privește o educație științifică generală, totuși nu este târziu ca să se desvolte pe viitor. Progresul dezvoltării culturale a țărănimei noastre depinde însă de ea însuși. Nu este destul că țaranul să știe numai a citi și a scrie ci să știe să muncească pământul și să crească vitele. În țărănimea noastră trebuie trezit dorul și interesul pentru tot ce face omul cult. Instrucțiunea publică a avut o muncă grea și de luptat însuși cu țărănimea care într'un timp era contra învățământului obligator. Țărani priveau trimiterea copiilor la școală ca forță din partea păturilor conducătoare în loc să fie mulțumiți ca din prunci lor să cresc oameni de treabă. Învățământul obligator își are azi însă, urmările bune — și constatăm că pe zi cetece scade numărul analfabeților — celor ce nu știu să scrie și să citească. Azi tineretul nostru are la dispoziție școli, de tot felul Universitate și Academii. Un vânt primăvărat cutreeră țara noastră dorul de știință și de acțiune pentru mărirea noastră culturală.

Este o întrecere a capacității energiile deslănțuite se năpustesc asupra tuturor ramurilor de activitate pentru a crea a ridica și a îmbunătăți starea întregului nostru popor. Și în mișcarea aceasta, țărănimea nu poate să rămâie în urmă. În pătura țărăniască zac atâtea energii și valori morale și din sânul ei au eșit atâtea barbați ilustrii cari azi sunt copii mândrii ai națiunii noastre — Renumele lor străluncește și peste hotarele țării noastre, încât trebuie făcut toate pentru a nu lăsa ascuns calitățile bune ale țaranului. — În țărănime domină *Inteligența naturală* — care cultivată prin școală, nutrită prin știință să manifestă de multe ori așa de frumos. Dorul de educație trebuie să pornească însă dela țaran. Este just că nu fiecare țaran poate fi profesor, preot, medic sau inginer dar tot așa de just este că țaranul rămânând *numai cultivator de pământ* trebuie să-și mărească cunoștințele personale. Aceste cunoștințe nu se mărginesc numai la lucra-

rea pământului, la creșterea vitei etc., ci țaranul trebuie să știe și de celelalte probleme. Țaranul trebuie să cunoască istoria țării și a neamului, trebuie să știe obiceiurile bisericesti, trebuie să știe felul organizației a administrației publice — trebuie să cunoască geografia patriei sale — trebuie să știe și despre comerț și industrie, trebuie să cunoască literatura poporului său, trebuie să știe de armata țării, în fie de toate. Cunoștințele acestea țaranul le câștigă prin citit. Țărănimea noastră trebuie să citească încă multe foarte multe cărți. Dar nu numai aceste trebuie să știe țaranul ci ce trebuie să se intereseze și să știe și dela popoarele celelalte din lume, obiceiurile lor, cultura lor, valoarea lor, munca lor. Dela ei noi putem învăța multe căci celelalte popoare au fost mai fericite și s'au putut desvolta liber de mai de mult. Cu bunăvoință și energie aceste lucruri se pot ușor învăța.

Prin timpul lung al iernii când nu este lucru pe câmp la câminul cald ce frumos poți citi și povesti. Atunci țaranul să citească cărțile la mână și seară, în cercul familiei să citească să discute. Nu vinul și cărciuma — ci cartea și dorul de știință să fie distracția voastră. La sate aveți învățători, preoți, funcționari, adunașivă cu toții, mergeți la casa comunală sau unde este loc și atunci discutați cu cei cari știu mai mult — vorbiți de toate — sunt multe evenimente zilnice cari vă interesează și pe voi, sunt multe chestiuni sociale de care trebuie să știți dacă voiți ca poporul nostru să ajungă puternic și mare Cumpărați-vă cărți, citiți ziare și reviste ele vă vor deschide ochi asupra multor lucruri pe cari nu le știți sau nu le pricepeți și le judecați orbește după spusele acelora cari vor răul vostru și nu binele nostru al tuturor. Țărănime! Știința de carte vă face în stare pentru a înțelege și pricepe toate. Fără educație, omul umblă în lume ca orb. De voi, depinde dacă doriți s'o umblați la lumină sau în întunericul neștiinței și a prostiei. De veți avea pregătirea morală prin cunoștințe de treburi culturale, istorice, politice, economice, comerciale, industriale și financiare, viața și munca voastră va fi mai ușoară căci veți judeca ca oameni înțelepți cari știu ce trebuie sau nu. Deacea îmbrățișați cu dragoste acei barbați cari vin să vă ilumineze ei o fac cu dragoste căci știu care este datorința lor. Deschideți inimile voastre cuvântului lor, este în binele vostru. Noi suntem frații voștri cari dorim binele vostru pentru care luptăm. Statul nostru vă vine într'ajutor cu toate mijloacele posibile intelectuali (invățâți) poporului nostru la fel rămâne numai că voi să urmăriți sfaturile date cu plăcere, de dorul de cunoștințe propriu să vă învățați și între voi să luptați pentru educarea generală a țărănimei.

Radu C. Colbași,

RECITICI
ȘI RĂSPANDICI
ZIARUL VOSTRU

CULTURA
POPORULUI

Pagina literară

Pălăria Reginei

Doctorul Verescu urcă scările tergându-și fruntea plină de sudoare și după ce scoase galoșii...

Cum urciosule nu vii să mă săruți. Iartă-mă dragă sunt tare necăjit. Doctorul se apropie și o sărută pe obraz...

tratată și eu te-am necăjit și mai mult. Eu te am ertat de atunci. Doar ești un copil alintat și o-braznic în contra căruia nu sunt...

Nuculeanul.

Nuculean cu fronză verde, Nuculeanul meu, Pleacă-ți poala și mă perde în frunziș, că nu mai vreau...

Cum se poate! făcu doamna mirată. Se poate asta! Nu era cu rochia care și-a cusut-o la București? Știi rochia de Crepe de Chine.

G. Talaz.

Prin muncă

Ba-i pe la mânisa de alaltăieri seară. Se cam cirovănesc... Intrară într-un coridor, de acolo într-o odaie mică, c'o masă la mijloc și bătură în ușa. O voce groasă, aspră îl pofti.

soață bună ai, însăfârșit, o duci bine, eu însă... la ascultă omule, ce tot îmi bați capul, ce poștești? Să-mi dai și mie ceva pe lună, ca s'am cu ce trăi... nu mult timp, până o'i găsi de muncă, să ies din iarnă.

Cum? După ce mi-ai luat avuțul, mireasa, după ce m'ai necinstit ca om, aruncându-mă pe nedrept în ocnă, căci ști bine c'am fost nevinovat, acum când mă rog ție ca la un frate, să mă ajuți să trăiesc în cinste, m'alungi?

Luăra datoria dela cărciumar și pleacăra. Sania aluneca tristă, greoaie, pe același drum, pe cari îl străbătura cu puțin mai înainte ca vântul.

dăii, mai găsseau mușterii și multe alte lucruri trebuincioase omului în casă. Stanciu crescuse. Avea 19 ani. Cetise o carte, două, și vedea bine, că nu pentru negustorie era născut.

Angelo Stătescu.

Publicitatea Culturii Poporului

cord cu instrucțiile monarhiștilor din Germania și ale acelor din Budapesta. Lovitura urma să se dea, pornind înarmați din Bratislava, în ziua când li se vor fi dat instrucții și ordine din Budapesta. Complotiștii au fost puși imediat în țire și transportați sub escortă la Praga. (Damian)

Industriale. O delegație a marilor morari din vechiu regat și Ardeal s'a prezentat d-lui I. Gheorghiu, directorul general al vămirilor și președintele comisiunii pentru cumpărarea cerealelor, căruia i-a expus situația precară în care se găsește industria morăritului, din cauza ultimelor măsuri de monopolizare a cumpărării cerealelor. Delegația a cerut ca cel puțin aprovizionarea morilor pentru satisfacerea consumului intern să fie lăsată liberă. Delegația a primit un răspuns negativ, însă a fost asigurată că vor da chiar azi ordine comisiunilor de aprovizionare județene să facă morarilor toate înlesnirile necesare la cumpărarea cerealelor.

Bande Maghiare trec frontiera. Ni-se anunța din Arad: în cursul nopții de ieri o bandă de 30 hoși au trecut călări frontiera, cu intenția să jefuască comuna română Pecica. Jandarmii români au fost avizati despre aceasta din vreme și i-au așteptat în comună, cu gândul să-i prindă. Banda a fugi însă îndată după ce au intrat în Pecica, și s'au ascuns în porumbiștea din apropiere. Nu se știe încă, dacă au fost lăsați pe jandarmii de frontieră unguri să treacă în România, sau au trecut granița neobservați.

Pentru militari, primari, învățători etc.

Istoricul luptelor neamului românesc din zilele de glorie ale anilor 1916—1919, au fost trecute la nemurire în cele *trei hărți* lucrate în colorii de *Dl. General C. St. Amza*, și cari se găsesc de vânzare la Ad-ția ziarului „Cultura Poporului” numai cu 6 lei bucata (plus porto).

Aceste hărți nu trebuie să lipsească din casa oricărui bun român. Prin ele putem vedea cum s'au desfășurat luptele la Tisa și ocuparea B. Pestei; variațiunile teritoriului stăpânit în timpul războiului, și istoricul grafic al războiului. Toate hărțile sunt însoțite de date istorice.

MICA PUBLICITATE

DE VÂNZARE, un ferestru circular diametru 85 c. m. Informații la Ad-ția ziarului. 01

RECLAME, în publicațiuni, de orice fel se publică în ziarul „Cultura Poporului” cu prețuri foarte reduse. 02

CAUT: 3 camere goale și bucătărie. Oferte la ziar sub A. S.

BANCA ROMANEASCA

SOCIETATE ANONIMĂ

Capital Social 160,000.000 Lei

Sediul Central: BUCUREȘTI.

SUCURSALE:

Arad, Băiți, Brașov, Bazargic, Chișineu, Cernăuți, Constanța, Galați,

Cluj, Ismail, Târgu-Mureșului, Oradea-Mare, Sibiu, Tulcea, Timișoara.

Face orice operațiuni de bancă.

BANCA NAȚIUNEI

SOCIETATE ANONIMĂ

CAPITAL SI REZERVE LEI 175.000.000

BUCUREȘTI

CALEA VICTORIEI 98 (Piata Palatului Regal)

BANCI AFILIATE: LONDRA, PARIS, MILANO, VIENA, BRUNN (Ceho-Slovaclia) etc.

cum și în principalele orașe din țară.

Execută orice operațiuni de Bancă în general. — Scont. — Avansuri pe ipotecă, gajuri de efecte publice, secțiuni și mărfuri. — Efectuează plăți și încasări. Emite cecuri și scrisori de credit în țară și în străinătate. — Primește depunerile spre fructificare. — Execută ordine de Bursă. — Conturi curente.

A apărut

„COMOARA SUFLETULUI”

care cuprinde:

cântece populare de iubire și despre fire
cântece de plugărie, păstorie și pescărie,
cântece ostășești, coliazi, urături, rugăciuni ș. a. pentru toate vârstele,
stările sufletești și indeletnicirile
poporul român. □□□□□□□□

Prețul (128 pagini) Lei 4.

Revânzătorilor rabat. — Se comandă dela
Librăria „ȘCOALA ROMÂNĂ” din Suceava
(Bucovina). □ Costul se trimite înainte.

În Editura „Școalei Române” au apărut de asemeni și alte cărți religioase — populare, de cântece, povestiri ș. a. al căror catalog se trimite gratuit oricui îl cere. □ Spre a înlesni onor. cetitorii cunoașterea cărților noastre, îi rugăm să binevoiască a ne înștiința în cari gazete cetite de ei, ar dori să publicăm titlul și prețul cărților □ noastre, care după cuprins sunt foarte folosite.

BANCA CENTRALA

Pentru industrie și Comert s. p. a.
Cluj, Str. Regina Maria No. 6--8
(casele proprii).

Capital social Lei 50,000.000 deplin vărsat

Secția de Bancă ● Secția de Mărfuri

FILIALE:

Sibiu, Arad, Turda, Alba-Iulia, Hațeg,
Satu-Mare, Reprezentanți stabili în Bu-
curești, Kosice, Praga și Wiena.

ANUNCIURILE și RECLAMELE se primesc la Administrație Cluj, Strada Dorobanților No. 11